

ИЛЯ ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ СИНИЯТ ДЯВОЛ

Превод от руски: Любомир Методиев, 2003

chitanka.info

През септември от Москва в Колоколамск се завърна доктор Гръм, който беше ходил там по търговски дела. Той накуцваше и за разлика от друг път се прибра в къщи с файтон. Обикновено докторът се връщаше от гарата пеша.

Гражданката Гръм много се учуди на това обстоятелство. А когато забеляза на лявата обувка на мъжа си светъл ръбест белег от автомобилна гума, учудването ѝ нарасна още повече.

— Бутна ме кола — радостно каза доктор Гръм, — после ги съдих.

И докторът търговец разказа на жена си историята на своето щастие, украсявайки речта си с ненужни подробности.

Фортуна се усмихнала на доктор Гръм в Москва до Тверската порта, скърцайки с автомобилни гуми. Сиянието на лицето и било толкова ослепително, че той паднал. Още щом се надигнал, той разбрал, че е бил блъснат от автомобил. Докторът веднага се успокоил, поизчистил изцапания си панталон и се развикал:

— Убиха ме!

От спрелия син „Пакард“ изскочили мъж със спретнато бомбе и шофьор с кафяви мустаци. Над радиатора на опозорения автомобил се развявало пъстрото знаменце на неголяма съседна държава.

— Убиха ме! — твърдо повторил доктор Гръм, обръщайки се към насъбралите се зяпачи.

— Че аз го познавам — казал нечий юнашки глас. — Това е посланикът на страната Клетвия. Клетвийският посланик.

Делото се разглеждало на другия ден и съгласно присъдата клетвийското посолство било задължено да изплаща на доктора по сто и двадесет рубли на месец за нанесената му телесна повреда.

По този случай Гръм пирува с приятелите си в Колоколамск три дни и три нощи поред. Към края на веселбата забелязаха, че е изчезнал безработният сладкар Алексей Елисеевич.

Преди още да затихнат възторзите по повод щастливия обрат в съдбата на Гръм, нова сензация развъълнува Колокалмск. Завърна се Алексей Елисеевич. Оказа се, че е ходил в Москва, там по чиста случайност е бил блъснат от синия автомобил на клетвийското посолство и сега е донесъл присъдата.

Този път посолството беше осъдено да плаща на сладкаря за нанесената телесна повреда по сто и четиридесет рубли на месец,

защото бил обременен с голямо семейство.

От радост сладкарят изкара за народа едно буре с бира. Цял Колоколамск бършеше пяна от мустаците си и благославяше жертвата на уличното движение.

Третата жертва стана известна след седмица. Това беше завеждащият курсовете по рецитация и пеене Синдик-Биковски. Той действал с присъщата на характера му прямота. Пристигайки в Москва, се запътил право към вратата на клетвийското посолство и щом колата се показала на улицата, подложил крак под колелото. Синдик-Биковски беше получил сериозни травми и сторублева доживотна пенсия.

Едва тогава колоколамци разбраха, че градът им е навлязъл в нов, изключително щастлив период от историята си. Със завидно усърдие гражданите се заеха да разработват златоносната жила, открита от доктор Гръм.

Всички тръгнаха на гурбет в Москва — мъдри опитни старци, млади частници, ученици от курса по рецитация и уважавани работници. Особено се пристрастиха към тази дейност градските файтонджии със сините шуби. По едно време в Колоколамск не работеше нито един файтонджия. Всички бяха отишли на гурбет. Нарамили торбите си, те падаха под клетвийската кола, полежаваха в болниците, а после стриктно изискваха от посолството установената сума.

Междувременно в Клетвия се разрази нечувана финансова криза. Разходите по поддръжката на посолството се увеличиха до такава степен, че се наложи да бъдат намалени заплатите на държавните чиновници и армията да се съкрати от триста на петнадесет души. Раздвижи се опозиционната християнсоциалистическа партия. Министър-председателят Едгар Павиайнен беше подложен на непрекъснати атаки от страна на опозиционния лидер господин Сууп.

Когато клетвийската кола сгази трийсетия поред гражданин на Колоколамск Никита Псов и се наложи да бъде закрыта държавната опера, за да му се изплати възнаграждението, тревогата в страната достигна до краен предел. Очакваше се военна клика да извърши преврат.

В парламента беше внесено питане:

— Известно ли е на господин министър-председателя, че страната се намира пред банкрут?

Господин министър-председателят отговори:

— Не, не ми е известно.

Само че независимо от този успокоителен отговор на Клетвия и се наложи да поиска външен заем. Но и той беше изяден от колоколамчани за някакви си два месеца.

Шофьорът на клетвийската кола, на когото се уповаваше цялата държава, от предпазливост вършеше чудеса. Но колоколамчани невероятно се специализираха в удивителния занаят и безпогрешно се пъхаха под колата. Разправяха, че веднъж шофьорът пропътувал разстояние между четири пресечки, спасявайки се от един колоколамски дякон, но съобразителният служител на култа притичал през един двор и все пак успял да се хвърли пред колата.

Колоколамчани повлякоха Клетвия по съдилищата. Страната загиваше.

С идването на първите студове от Колоколамск към Москва се запъти и председателят на лъжезадругата „Частен труд“ мосю Оригинал. Той дълго се колеба и хленчи. Но жена му беше безпощадна. Като изтъкваше пред мъжа си бързото забогатяване на съгражданите им, тя каза:

— Ако не отидеш на гурбет, ще се хвърля под влака.

Целият град изпрати Оригинал. Когато се качваше във вагона, ходилите на гурбет колоколамчани го съветваха:

— И си пази главата! Талигата е тежка! Подложи краче!

Оригинал се върна след два дни с бинтована глава и с голяма синина под окото, подобна на размазано мастилено петно. Лявата му ръка беше неподвижна.

— Колко? — попитаха го съгражданите, като под това разбираха размера на пенсията от обеднялата клетвийска хазна.

Но вместо да отговори, председателят на лъжезадругата беззвучно заплака. Срам го беше да признае, че по погрешка е налетял на автомобила на тръста за цветни метали, че шофьорът навреме е спрял и че после дълго го е бил по главата и ръцете с американски гаечен ключ.

Видът на мосю Оригинал беше толкова страшен, че колоколамчани престанаха да ходят на гурбет. И само този случай

спаси Клетвия от окончателно разорение.

Градът отново започна да скучае и мирният му затънтен живот продължи до момента, когато от Аржентина в Колоколамск пристигна странният джентълмен с костюм от розов шевиот.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.